

101. KÂRİA SÛRESİ

Mekke döneminin başlarında gönderilen bu sûre, adını birinci ayetinde geçen “el-Kâriah: Kapıyı çalan, yürekleri hoplatan, ansızın gelip çarpan” kelimesinden almıştır. 11 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne göderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb’imin adıyla, O’nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O’nun adına okuyor, söylüyorum:

Ey dünya hayatının zevk ve sefahatine dalıp Rabb’ini ve O’nun mesajını unutan insan; uyan artık gaflet uykusundan! Çünkü bu hayat ebediyen böyle sürüp gitmeyecek, çünkü:

I. Ansızın gelip çatan, yürekleri sarsıp yerinden hoplatan, tüm kâinatı yok eden o müthiş olay, o
Karia!

2. Hem de, ne müthiş bir olay, o Karia!

3. Bilir misin, neler olacak neler, gelip çattınca o Karia!

4. O Gün insanlar, sağa sola uçuşan kelebeklere dönecek.

5. Ve dağlar, hallaç pamuğu gibi atılmış yünlere benzeyecek.

6. Ve ilâhî adâlet gerçekleşecek: Kimin iyilik tartıları ağır basarsa,

7. İşte o, cennette ebediyen mutlu bir hayat yaşayacak!

8. Ve kimin de iyilik tartıları hafif gelirse,

9. Onun da varacağı yeri, yatağı, kucağına yaslanacağı anası Hâviye olacak! Başka barınacak yeri kalmayacak, Hâviye denilen Cehennem uçurumunun kucağına atılacak ve

alevler saçan bu derin **uçurum**, onu **bir ana gibi** sarıp **kucaklayacak!**

10. Bilir misin, ey insan, **nedir bu** Hâviye?
Gerçi nereden bileceksin? Dinle bak:

11. O, zâlimleri bekleyen **kızgın bir ateştir!**